

לפרק דודי דוד

יחסים מיוחדים היו לאריה עם בת דודתו גאולה בתו הבכורה של דוד. מסלול חייהם היה דומה. מסלול חייהם נשק לאותה ארץ ישראל. גאולה היתה צעירה בשנתיים מאריה ועם סיום לימודיה הלכה אף היא ל"מחנות העולים" והיתה בהכשרה במעוז חיים הקיבוץ התאום לבית השיטה – קבוצת החוגים. לאחר תקופה במעוז הלכה ללימודי הוראה בתל אביב ועסקה בהוראה בבית ספר יסודי כל חייה. היתה קנאית לעברית ועוד יותר מכך לכבודו של אביה, דוד. כך היו גם אחיה עמוס ורננה. גאולה ועמנואל בעלה וילדיהם יריב ואורית הרבו לבקר בבית השיטה ובאירועים משפחתיים, וההשוואה בין חגי ורזיה ליריב ואורית היו נושא קבוע לטלפונים בין פולה לציפורה. מאז שעברו דוד ופולה לשדה בוקר הדשא בחזית הצריף השוודי היה מקום מפגש משפחתי שנתי קבוע ביום הולדתו של דוד בסוכות, בין אריה וברוריה ומשפחתם לבין דוד ופולה וילדיהם גאולה, עמוס ורננה.

יחסים מיוחדים נרקמו בין יריב וחגי ומירב נכדתו של אריה היתה תלמידתו המצטיינת של יריב באוניברסיטה. גאולה נפטרה בסמיכות לפטירתו של אריה בשנת 1998.

יחס משפחתי חם ומיוחד היה לאריה עם אטוש בתם הבכורה של רחל נלקין בית הלחמי, ודרכה לקיבוץ גן שמואל. אטוש נחשבה לבת משפחה של ממש ויחסיה עם ציפורה היו חמים וקרובים כמו בין אחיות.

קירבה זו ראשיתה עוד בפלונסק שם רחל היתה קרובה לדוד בדרכה ובנפשה ואף עלתה עמו לארץ ישראל בשנת 1906.